

అక్షయం

పెద్దిబాబ్బ
కుబ్బసామయ్య

వైంగా పరిగెత్తుతంటూ వచ్చిన తీపు
'కీను'నుని తన్నుకునేస్తూ ఆగింది.
అందులోనుంచి తోలుపంచి శత్రులూ
పుచ్చుకుని కాలిదాను కిందికిదిగి, తీపులూ
వున్న ఆఫీసరుకు 'గుడి బా' చెప్పాడు.
ఆఫీసరు కాలిదానుతో 'తీపు లారీలో అవ
సరమైన నామానంతా వొస్తుంది,' అని
చెప్పాడు ఆ తర్వాత తీపు కదిలి వేగంగా
కనుమాపుమేర దాటిపోయింది.

కాలిదాను యాలవేసుకుంటూ నవవటం
ప్రారంభించాడు. ఉదయం పదిగంటలవేళే.
మాన్యము మరి మంది పడటం లేదు.
ఆకాలంలో నాలుగైదు మేఘశకలాలు
మెలిగా కదులుతున్నాయి. ఎవో పిట్ట
విచ్చితంగా కూస్తూ, నాదానిడిగా ఎగిరి
పోతోంది. మహాప్రళయ నాలుగైదు గోరు
వంకలు పల్లటెలు కొట్టుకుంటూ క్రమశిక్ష
ణతో ఎగిరిపోతున్నాయి. కాలిదాను సరివి
చెల్లతోపుల మ్యగా నడిచిపోతున్నాడు.

అతడు మహా ఉత్సాహంగా వున్నాడు.
బి. ఎ. పరిష్కారాల తేలిసి, తాను
సూపులో వెంకటేశ్వరంలా ప్యాపనటం
కల కలిగిన నిర్భరా సిందంలోనుంచి తేగు
కోకముందే, నేషనల్ ఎక్స్ ప్రెస్ న్ ఆఫీ
సరుగా ఉద్యోగిందారికి అతణ్ణి ఉక్కిరి
బిక్కిరి చేసింది. గవ్నా మెంటువారు పంపిం
చిన అప్పాయింట్ మెంట్ ఆర్డరు చేతులూ
పుచ్చుకుని తండ్రికి నమస్కరించగా నీ,
ఆయన లోపల మహా గర్విస్తూనే వెళ్లి
గాంధీర్యం నటిస్తూ, 'తేలే' అన్నాడు.

కాలిదానుకు తిలిదగ్గర చనువువాసి. ఆమె
కొడుకు మరో వారంగోజులో ఉద్యో
గంలో చేరాలని తెలుసుకుని అతన్ని ఆ
వారంగోజులూ గడప దాటనియ్యక ఉద
యమా, సాయంత్రమా నేతివో గారెం
చేసి పీఠిగా తిప్పించింది. అతడు ఉద్యో
గంలో చేరేం గుకు బయలుదేగుతుండగా
అతనితండ్రి ఒక ఉత్తరమేదో (వాసి కవ
రులూవుంచి అతనికేచ్చి, 'దీన్ని విప్పి
చూడకు. అక్కడికివెళ్లి కరణం గార్ని
కలుసుకుని యావుత్తరం చదువచేతికివ్వు',
అని చెప్పాడు. కాలిదాను స్నేహితులందరూ
అతనికోక పోయిచ్చి, 'ఇలాంటిఉద్యోగం
రావడం ఎంత అదృష్టం వుంటే నో!
అయ్యారు లెవ పల్లె ప్రజలమధ్య, వారి
కన్నో విషయాలు నేర్చుతూ, వారికి అక్షర
జ్ఞానం కలిగినూ, వారితో ఆడుకుంటూ,
వాళ్లలో ఒకడుగా పోయిగా కాలం గడప
వొమ్మ. పల్లెటూరు స్వచ్ఛమైనవి. అక్కడి
ప్రజలు మోసమంటే విమిటో ఎరగని
అమానుకులు. ఆ పల్లె ప్రజలలో విజ్ఞానం
రగిల్చి సమాజవికాసం సాధించేందుకు
యింత చక్కని ఆణకాళం దొరకడం
అన్వయం. మన కాలిదానును అదృష్టం
వరించింది.' అని ఉపన్యాసాలు యిచ్చారు.
కాలిదానుకు యిప్పటికీ ఆక్షణాలు తలుచు
కుంటే వొళ్లు పులకరిస్తున్నది.

అలా, ఊహా ప్రపంచంలో శేలి
యాకుతూ హులుగుగా యాలవేసుకుంటూ
ననుస్తున్న కాలిదాను, వెనకనుంచి ఏదో
కేక వినిపించగా, అదిరిపడి కాలిబాట వొడిలి

పక్కకు పరుగెత్తాడు. తేల్చిచూసుకువలె
వున్న రెండుఎదులు వేగంగా లాక్కు
పోతున్న రెండేజిబండి ఒకటి అతని పక్క
నుంచి దూసుకుని సుండుకు పోయింది.
ఎదురు నదితీరా ముందు మాన్యము క్యక్తి
నోటోవున్న మట్ల నతల వివేచివారెనూ
కాలిదాను నుడేళించి, 'ఏం దొంగాయా!
ఇట్లోగాని మరి రానని చెప్పి వొచ్చివారా
యేండ్రి?' అన్నాడు. వెంటనే బండిలో
నుంచి 'గలగల' మరి నవ్వు వినిపించింది.
కొద్ది క్షణాలలోనే ఆ బండి సరిపోలెల
మధ్య మంపులిరిగి అదృశ్యమై పోయింది.
కాలిదాను విస్మరపోయాడు. అతనికి తన
స్నేహితులనూటలు జ్ఞాపకం వచ్చాయి.
అయినా యీబండివాడి కంత పొగరం!
తనెనలో తెలిసే ఎరడైనా అలా అనగలదా?

కాలిదాను త్వరత్వరగా నడిచి కొద్ది
సేపటోనే ఊరు చేరుకున్నాడు. ఆ వూరు
చాలా ప్రకాంతంగా వుంది. నీడులో జనమే
లేరు. ఒకకోడి, తన సంతానం 'కిచకిచ'
లాకుతూ వెంటరాగా చాలా నాదానిడిగా
నీడిలో తిగుతుంది. ఒకయింట్లో గుంజకు
కట్టివేయబడివున్న ఆవు 'అంబా' అని
అరిచింది. ఇద్దిరు ముగ్గురు పిల్లు కౌవిరంకు
లాగునాక్కాలతో గోరికొయలారుకుం
టున్నారు.

కాలిదాను ఆపిలల దగ్గరికిపోయి
'ఏమాయా! కరణంగారి యిల్లెక్కడ?'
అని అడిగాడు. వాళ్లు అతని ప్రశ్నవిని
మొహాలు చూసుకున్నారు. పక్కటెలం
తర్వాత వాళ్లలో ఒకడు ముక్కు తుడుచు

ఎన్. బి. వో.

నంటూ, కారిపోతున్న లాగును పైకి లాక్కంటూ, 'అదుగో, ఆయితే' అని ఒక ఇంటిని చూపించాడు. కాలిదాసు 'ఆర్ రెట్' అనుకుంటూ ఉత్సాహంగా నడిచి పోయి ఆ ఇంటితలుపు తట్టాడు. ఒకముసలాయన లోపలినుంచి వచ్చి తలుపుతీశాడు. కాలిదాసు తనకేబులోనుంచి తండ్రి

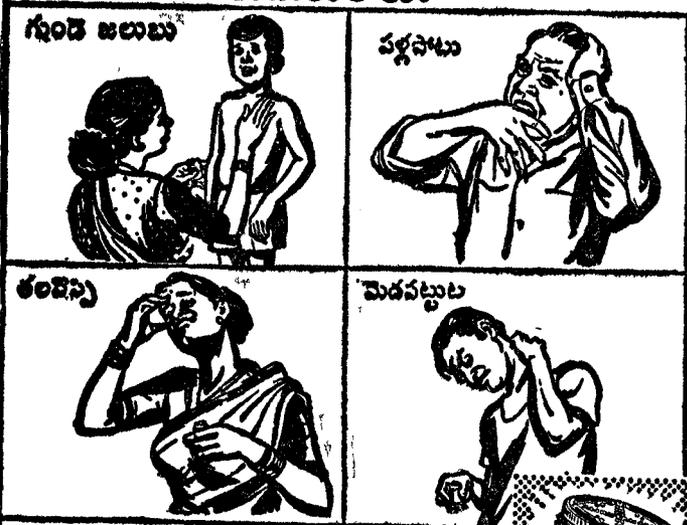
(వ్రాసియచ్చిన ఉత్తరం బయటికితీసి 'కరణం గారు మీకోడమా! నేను ప్రసాదరావుగారి అబ్బాయిని. మీగు మానాన్న గారి స్నేహితులట. నన్నీ ప్రాణో గవర్న మెంటువారు నేను నలో ఎక్స్ క్యుజెస్ న్ అఫీసరుగా వేశారు. మా నాన్న గారు మీ కి ఉత్తరం ఇవ్వ మన్నారు' అని ఒక్కొక్కలో చెప్పాడు.

AM 679

అమృతాంజనము

వొప్పలతో కూడిన వ్యాధులు ముదరకముందే కుదురుతాయి

అమృతాంజనము వారస విచారించడమే గాక వార కారణాన్ని పొడ విచ్చూరవ్వండి. ఇది రక్త సంవయాన్ని కమింపజేసి రక్త ప్రవాహాన్ని ప్రవహనరదుటకు తీవకరించును. ప్రతిపాది దివి అతి కొంచెమే ఉపయోగించవలసి ఉండడంచేత ఒక బుద్ధి నెలలతరబడి వస్తుంది.

ఆ ముసలాయన కొదిగా ఆశ్చర్యపోయి 'అజీమిటి! కరణం గారి ఇలు అవతలివిధిలో వుంది. ఈ ఇలు ని ఎవరు చెప్పారు?' అన్నాడు. కాలిదాసు గతుక్కుమరి తనకొ యిలు చూపించిన పిల్లలవంక చూశాడు. వాళ్ళు ముగ్ధురూ తనవంక నే చూస్తూ నవ్వుకుంటు స్సారు. కాలిదాసు తడబడుతూ 'పారపా టయింది. ఆపిలులు ఈ ఇలేసని చూపించారు. శ్రమించండి' అంటూ మళ్ళీ వీ ధి లో కి వొచ్చాడు. అతనికి తన స్నేహితులమాటలు మళ్ళీ గుర్తువొచ్చాయి.

కరణం గారి యింటిని కనుక్కు నేంగుకు తర్వాత ఎంతో సేపు పబ్బలేను. అనో! పెన్ పేంకుటిలు. ఇంటిముందు పెద్దవరండా వుంది. అవరణలో ఒకపక్క సావడీలో, తనకు దోవలో రెండెడ బండిలో తారసిల్లే వ్యక్తి ఎడకు మేతవేస్తూ కనిపించాడు. అతడు కాలిదాసును చూసి "ఎవరికోసం?" అని అడిగాడు. కాలిదాసు అతనితో "కరణం గా రక్కెడ వున్నారా? వారిని చూడాలి..." అన్నాడు. అవ్యక్తి నోట్లోవున్న చుట్టనలిపి గూట్లోవుంచి, 'ఆప్క పంచలోవుం డారు. నాయెంట రండి' అని అతన్ని తనవెంట తీసుకుపోయాడు.

కరణం గారు ఏ బెయేళ్ళో వ్యక్తి. ఆయన కాలిదాసును చూసి లేచి కూర్చుని 'ఎవరూ' అని అడిగాడు. కాలిదాసు ఆయనకు నమస్కరించి "నేను బెజవాడనుంచి వచ్చా నండీ. మానాన్న గారికి మీరు స్నేహితులట. ఆయన మీ కి ఉత్తరం ఇమ్మన్నారు" అంటూ కేబులోనుంచి ఉత్తరం తీసి ఆయన కిచ్చాడు. ఆయన అతన్ని కూర్చోమని ఆ కవరుచించి ఉత్తరం చదువుకున్నాడు. ఆ ఉత్తరం చదువుతూవుండగా ఆయన ముఖంలో సంతోషం వెలువ గాకనిపించింది. ఆ యన దాన్ని చదివటం పూ ర్తి చేసి "అరే! నువ్వు ప్రసాదరావు కొడు కువా? ఎంత వాడివయ్యా వోయ్," అని ఆశ్చర్యపోయి, వెంట వెంటనే పాలేళ్ళను శేకలు పెట్టాడు. ఇద్దరుపాలెళ్ళు సంధిమంతో పరిగ తుకుంటూ వొచ్చి "ఎంది బాబు గారూ!" అని అడిగారు. క ర ణం గా రు "ఒరేయ్! అప్పన్నా! ఈ బాబుగారి సంచి తీసుకుపోయి ఆ దక్షిణం వేపుగదిలో వుండు. ఆ గది కుంధింగా వూడ్చి బాగుచేసి కొల నినవన్నీ అమర్చండి. త్వరగా" అని ఉత్త రవులిచ్చి కాలిదాసును లోపలికి తీసుకు పోయాడు.

ఆ ప్రాట ఆ యింట్లో ఎంతో సంచలనం కనుపించింది. నాకయ్యో పాలేళ్ళూ కాలి దాసు వెంట వెంటనే తినుగుతూ కొవలసిన వన్నీ అమర్చి పెట్టారు, రెండెడ బండిలో కాలిదాసుకు కనిపించిన అప్పన్న పాలేరు.

అతిథి కాలిదాసు కంటానే వుండి ఏం కావాలో కనుక్కుంటున్నాడు.

కాలిదాసు వేడి వేడినిళ్ళతో స్నానం చేసి చిలవలుంగి కలుకుని కరణం గారితో మాట్లాడుతూ కాస్తేపు కూర్చున్నాడు. తిర్యక్తి కొద్దిసేపట్లోనే భోజనానికి పిలుపు వచ్చింది. కమ్మని వెయ్యో, గడ్డ పెరుగుతో భోజనం ముగించేసరికి కాలిదాసుకు నిద్రమంచుకు వచ్చింది. ఆ గదిలో తెలని పక్క పరచివున్న మంచం మీద పడుకుని గాఢంగా నిద్రపోయాడు.

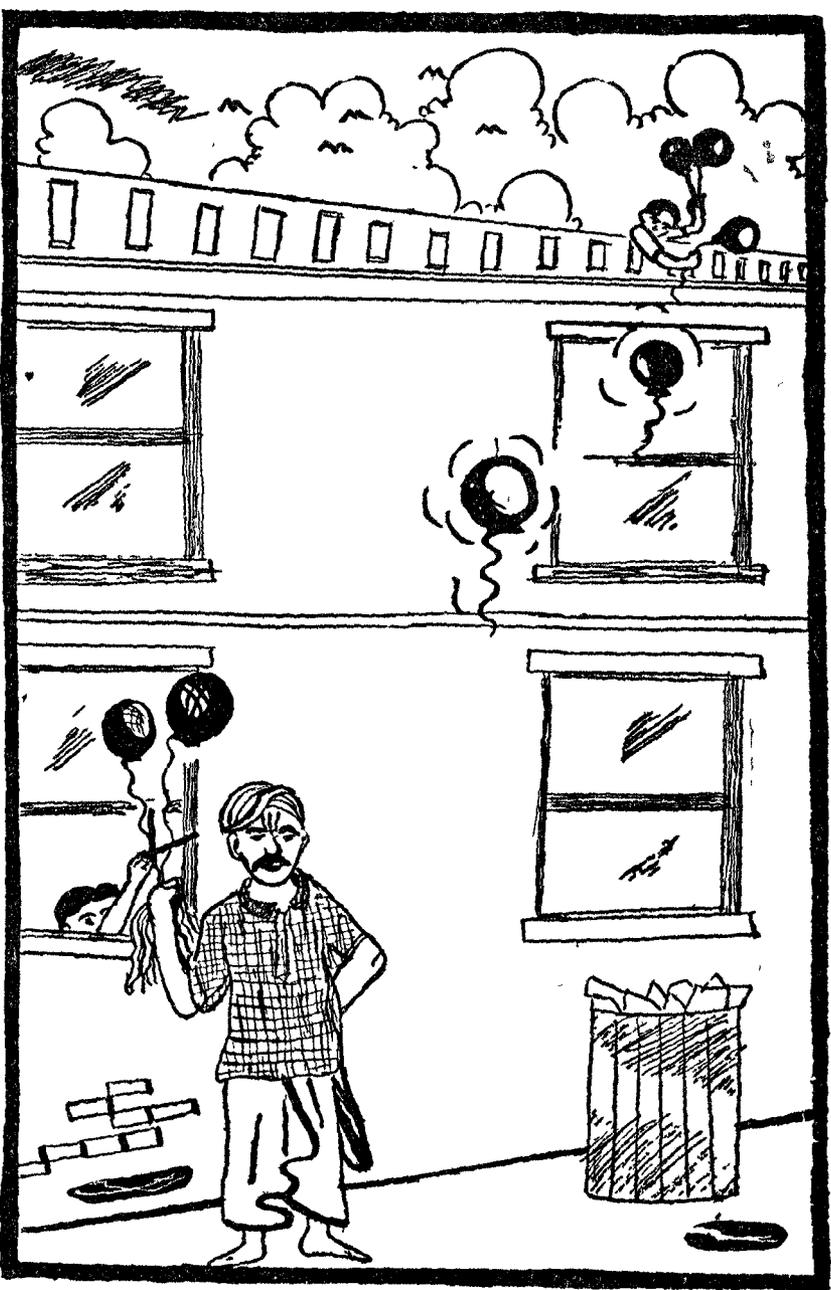
అతిథి లేచేసరికి పొద్దు కూకు తోంది. అతిథికి మెలకువ వస్తూవుంటేగా, ఆ గుమ్మం ముందు ఎవరో పద్మాల గళ్ళి అమ్మాయి పాలేలతో, "అప్పన్నా! ఆ అయ్య గారు లేచారేమా చూసారా. అమ్మ కాఫీయిస్తుంది." అంటున్నది. పాలేలు లోపలికివచ్చి కాలిదాసును చూసి "లేచారా, బాబు గారూ, కాఫీకి రెస్ట్రంటుండాదు" అని చెప్పాడు. కాలిదాసు లేచి పెరట్లోకి వెళ్ళేసరికి అరుగు మీద నున్న సిండ్, నీళ్ళూ తయారు గా వున్నాయి. అతిథి గుమ్మంపిండితో ముఖం రుద్దుకోవటం యిష్టంలేక వొటినిళ్ళతోనే ముఖం కడుక్కుని లోపలికి పోయాడు. కరణం గారిది చూసి సబ్బుతో మునాం కడుక్కునే అలవాటలే వుంది. చొర అప్పడూ! నోరుచీ విశ్వనాంయంటికిబోయి సబ్బులున్నయ్యేమా కనుక్కుని వుంటే రెండుపలుకురా" అని పాలేలుకు పురమాయిం చాడు.

కాలిదాసు కాఫీ తాగి, వగండాలో కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. పడమట నూర్యుడిస్తూ వున్నాడు. ఆదిక అంతా ఎర్రరంగు పులివిన కాంతివలె వున్నది. పక్షులు గోదచేస్తూ గూళ్ళకు తిరిగిపోతున్నాయి. పెరట్లోవున్న వేపచెట్టు కొమ్మలలోనుంచి గాలి రోదచేస్తూ వినోంది.

అప్పన్న దివం వెలిగించి తినుకువచ్చి వరండాలో వుంచాడు, మరోనిముడుంలా కరణం గారు పంచలోకివచ్చి కాలిదాసును వలకరించారు. కాలిదాసు లేచినుంచుని అయిన మరొక కుర్చీలో కూర్చున్న తిర్యక్తి తినుకూడా కూర్చున్నాడు. అతిథి కరణం గారితో "రేపు నెదరు మీ సామాన తో లాభి నోస్తుంది. ఆ పరంజామా అంతా సర్దుకోవాలి." అన్నాడు కరణం గారు గంభీరంగా "నుజ్వేమీ దిలుపవకు. ఈ దక్షిణం వెళ్ళు రెండుగంటలూ నీ ఆఫీసుకింద మార్చేస్తే పోవాలింది. సామాన నిట్టిని ఎక్కెంకు నాకర్చున్నాను. నువ్వట్లా వెంట వుండి ఏవస్తువు ఎక్కడవుంచాలో చెబితే చాలా," అన్నాడు.

మర్నాడు ఉదయం పది గంటలకు సామాను మోసుకుని లాభివచ్చింది. అప్పటి

బహుమతిపొందిన కారూన్

కాలిదాసు కరణం గారు, పాపలాగాడు

వరకూ అక్కడేవున్న పాలేలు కంటానే వుంటే సామాన నిట్టినిదింటి ఇంట్లోకి చేరవేళారు. కాలిదాసు అన్నిటిని లెక్కచూసుకుని లాభి వాళ్ళను పంపించివేశాడు. తిర్యక్తి గంట సేపటివరకూ సామానను పరటంతో సరి పోయింది అప్పటికి ఇక్కడోరే, అవుట్ డోర్ గేమ్మకు కొవలసినవన్నీ వచ్చాయి తాను ఎక్కడ వుండవలసిన వాటిని అక్కడ సర్దుతూవుంటేగా పక్కభాగంలోనుంచి కరణం గారి అమ్మాయి ప్రసూల తన పెద్ద

కళ్ళను మరింత పెంచిగా చేసుకుని ఆశ్చర్య పోతూ చూడటం కాలిదాసు గమనించాడు. ఆ అమ్మాయి కదిలితే మెరుపు మెరుపి నట్టూ, నవ్విలేవవరత్నాలు రాలుతున్నట్టూ, చూటాడితే మనిడిచిగులు తిన్న కోయిల పరికినట్టూ వుంటుంది. అందుకంటే అన్ని వస్తువులూ సరి కాలిదాసు తన హస్తాయం విమెండోసని గాభరాపడవలసి వచ్చింది. ఆనాడు మధ్యాహ్నం కాలిదాసు కరణం గారితో 'ఇవ్వాక సాయంకాలం పూర్తి

అందరూ ఇక్కడికి వచ్చేది చూడటం చూడండి. అన్నాడు. కరణంగానూ "ఓ! బానిసే! నిత్యంగా వస్తాడు. వెట్టివాణ్ణి పిలిపించి టముకు నేయి నేసరి." అంటూ పొలేరుచేత వెట్టివాణ్ణి కలుగుపెట్టారు.

వదినిమూడులోనే వెట్టివాడు వచ్చి "దంపతులు బాబూగారూ!" అంటూ మారంగా గుంతున్నాడు. అతడు వలకై యోగివాడు. వలగా పొడుగువుండి తలకొక పెద్దపాగా చుట్టుకుని వున్నాడు. కరణంగానూ అతనితో "నవ్వు పూలో తిరిగి టముకు వెయ్యారీరా బుచ్చిగా!" అన్నాడు. వాడు చేతులుకొడిచి "అదేంకో తెలిసివ్వండి రాబయ్యా!" అన్నాడు.

కొలిదాను అతనితో "ప్రభుత్వం వారు మనపూలో నేవనలే ఎక్కడెక్కడ అవుతున్నారో తెలుసుకోవాలి. కొంటి ఇవ్వాలి నాయంకాలం అయ్యిస్తూ కంటలకు అందరూ కరణంగారి యింటికి రావలసిందేనని నందీరా జయ్యి." అని చెప్పాడు. వెట్టివాడు తల గోళ్ళుకట్టి "అదేంకో బాబయ్యా! వారు నోరుతరిగడదు." అన్నాడు. కొలిదాను కొలి వలకువలగా "నేవనలే ఎక్కడెక్కడ" అన్నాడు. వాడు మళ్ళీ రలుగుతూ "నేవనలే ఎక్కడెక్కడ" అన్నాడు. వాన్ని సుస్మరించామని కొలిదానుచేత ప్రయత్నం కర్మం కుయింది. వాడంతకంటే వాగా అనలేక పోయాడు. కొలిదాను వినునతో "పోనీ వాతీయ నికాసమని తెలుగులో చెప్పకోయి! ఎలాగో చెప్పి వారందరూ యిక్కడికి వచ్చేట్లు చూడు." అన్నాడు. వెట్టివాడు "నిత్యం బాబయ్యా!" అంటూ అచటలు వర్ణించుకుంటూ నలి పోయాడు. మరికొద్ది నేపట్లోనే తప్పట్లుకాక విసిరింది.

కర్మాత ఒక అరకంటలో వెట్టివాడు తిరిగి వచ్చి కొలిదానుకు కట్టంపెట్టి నుంచున్నాడు. కొలిదాను, కొలిదానుకు పాత

దకు యిచ్చి పంపించి "ఏమయ్యా! ఏం అరిగింది?" అని ప్రశ్నించాడు. కరణంగానూ "అప్పుడే యింటోనుంచి వరం దాలోకి వచ్చాను. వెట్టివాడు చేతులు నలుపుకుంటూ "బోరా! మీరు చెప్పినట్టే టముకేశానండి! అందరూ కొత్తగా చూశారండి. వాళ్ళ పెద్ద రామున్న అరుగుదొడ నూకుని 'ఏంకీరా బుచ్చిగా! కరణంగారి యింటో ఇంకాకో జోజబాలుంబాయా ఏంకీరా?' అని అడిగివాడండి. నేనేనూ 'వారు తెలవదూ, ఎక్కడెక్కడ వాతీయ ఇకాసయింటి. కొంటి కరణంగా రింటికి రమ్మని' చెప్పివానంటే 'వా బయ్యా!' అన్నాడు.

కరణంగానూ ఇదివని నవ్వువుతుంటూ ఇంటోకి నలి పోయాడు. కొలిదాను నిర్విణ్ణుడై వాడుకోవాలంటే నిజంగానే భోజనాలు నుకుని తయారైతేనే ఎలా అనుకున్నాడు. వెట్టివాడు, కరణంగానూ లోనలిపోవడం గమనించి, వెంటనే నలి పోక వెయ్యుకుగా, వివయంగా "వా మా మోటి ప్రింకండి బాబయ్యా! ఇంటికిగ్గి గంజీనీళ్లు కాన కాన" అన్నాడు.

కొలిదానుకు నవ్వు వచ్చింది. అతని తన మేహితులు చెప్పి కమాటలు నురుకు వచ్చాయి. వలెటూలో అంతేవారంతా అచాయకులని, పాపాలూ అంతాయా ఎరగ రనీ, వారిచ్చిన ఉపకారాలూ జ్ఞానం వచ్చాయి. కొలిదానుచేయలోనుంచి వాతలా నిళ్ళ తీసి వెట్టివాడి చేతులో విసిరివేశాడు. వాడు వాన్ని తలపాగాలో వాచుకుని "అయ్యగారికి చెప్పాడంటే బాబుగారూ! అయినవని తెలిసే వాళ్ళింటినింజేపారండి" అంటూ నలి పోయాడు. కొలిదాను లోనలి పోగానే కరణంగానూ వచ్చి "ఏకాయే, వెట్టివాడు నిన్ను దబ్బడిగితే యిచ్చావా! నూ అమ్మాయి చూసి చెప్పిందిరే. అయితా

ప్రతిసంవత్సరం వాడికి వాడుకొలకంటే లేదూ? ఏం ధర్మానికే సనిచేస్తున్నాడాం అయినా నిళ్ళకు యీ మున్నో బోలిగా బుద్ధిలేకుండా పోయిందిరే." అని వినుకున్నాడు. కొలిదాను "ఫరవాలేదు రెండి" అని నమరించి, ఈ పిల బొంగదాటుగా అన్నీ చూస్తున్నదన్నమాట" అనుకున్నాడు. తర్వాత కొలిదాను చాలాసేపు వాళ్ళకు ఏం చెప్పటమూ అని ఆలోచించాడు. మొదటలోనే ప్రపంచ రాజకీయాలూ, వందవర్ ప్రవేశాలలో మొదలు పెడితే వాళ్ళ పిరుచించకపోవచ్చు. అంతేగాక నుక దేశాన్ని గురించి తెలుసుకునే ముందు యీ భూమిని గురించి తెలుసుకోవటం అవసరం. కొంటి వాళ్ళకు గొప్పముకు చూపించి, భూమిని గురించి, నుకదేశం త్రివిధి గురించి తెలియ చెప్పటం మంచిదనుకున్నాడు.

అనుకున్నట్టునే అయిదుగంటలు వాలగానే జనం వాడం ప్రారంభించారు. పిలలు కరణంగారింటో నీనిచూ వేస్తున్నారంట! అని ఒకరికొకరు సమాచారం చేసేనుకుని అక్కడికి చేరాడు. అప్పుడు అందరినీ అక్కడికి చేర్చుకోవాలి చెప్పాడు.

కరణంగానూ, కొలిదాను వచ్చేసరికి అంతా నిళ్ళులుగా వున్నాడు. కరణంగానూ వాళ్ళంకరికి కొలిదానుకు పరిచయం చేశారు. 'ప్రభుత్వం వారు ఈయన్ని మనపూలో పని చేయ్యమని పంపించారు. ఈయన నుకు తెలియని విషయాలను తెలియజేస్తారు. ఇప్పుటి రాజకీయాలను గురించి, మనదేశాన్ని కానుచేసేందుకు ప్రభుత్వం వారు అమలు జరుపుతున్న ప్రణాళికలను గురించి నేర్చుకోవలసిన అవసరం నుకంకెలా వుంది. కొంటి ప్రతిరోజూ అందరూ యింటో వచ్చి అనుక చెప్పే విషయాలను వివరణ పించి చెప్పి కరణంగానూ ముచ్చున్నాడు.

కర్మాత కొలిదానుచేడి తన జీవితంలో యింతటి అద్భుతయోగం వకుతుండని తన ఎన్నడూ అనుకోలేదనీ, అచాయకలెక కలె ప్రజలమధ్య యీ విధంగా నీకచేయగడవటం నిజంగా మనాచ్యుగ్యమనీ, భౌతిక భారత సాభాగ్యం అంతా కలెవారిమీదనే ఆధారపడి వున్నదనీ, లెటోకేక జానే వేగమేలేదనీ, రైతుదేగానికే వాక్కు ముకవంటి వాడనీ అనర్థంగా చేసిన ఉపకార్యం వివి కరణంగానూ 'బోరా! అని ముచ్చుమీద నేలు వేనుకున్నాడు. కిటికిలో నుంకీ చూచున్న కరణంగానూ అమ్మాయి కను విల విల పారినయే. కరణంగానూ భార్య మారుతు పక్కనే నుంకుని అంతా చూసి, విసి కుర్రవాడు ముచ్చులుగా వున్నాడంటి అనుకున్నా.

అవారికి నూనేకం ముగిసింది. అందరూ యిళ్ళకు పోయాడు. మర్నాడు ఉదయం (రీసే వ నేజేచూడండి)

కృలుంబ నెయంత్రిణం
గర్లనరొధానిక
 వీలు నువంపగిన పోషధము సెక్టెట్లెట్స్ (రిజిస్టర్డ్) గర్లనరొధానికం చేస్తుంటుంది
 రెండువారాలలో వేసుకోగలిగింపే మందు 12 రోజులు మందునాడిన యుడల
 గర్లధారణ ఇాకుండా చేయును.
 ఊడియాలోను, బదేశాలోను ఈమందువాడినవారు అయాం-
 శంగా శుభక యోగ్యతావృత్తిము అనుకుంటియున్నారు...
SEENU & CO.
 28, K. TANDAVARAYA GRAMANI ST. MADRAS-21.
 12

క్రీడా రంగం:

ఆస్ట్రేలియా విజయం

క్రలకత్రాలో జరిగిన ఆఖరి టెస్ట్ డ్రా అయినది. రెండు టెస్టులలో గలుపొంది ఉన్న కారణంచేత మొత్తంమీద ఈ పర్యాయం ఆస్ట్రేలియాకే విజయం లభించినది. భారతీయులు ఒక్క టెస్ట్ లో మాత్రమే గలిచారు. తిరిమ్మా రెండు డ్రా అయినవి.

ఈ టెస్ట్ పోటీల ఫలితం మనదేశానికి వివిధంగానూ అవకాశ భాజనం అయినది కాదు. మన ఆటగాళ్ళను స్వదేశంలోనే బస్ట్ ఇండిస్ బృందం ఓడించారు. ఆతరువాత మనవారు ఇంగ్లండుచేత ఘోరమైన పరాజయానికి గురిఅయినారు. ఇంగ్లండును అవలీలగా ఓడించి ఉన్న ఆస్ట్రేలియా బృందాన్ని మన ఆటగాళ్లు ఓడించగలరని మన మిత్రులు సహితం కేలలోఅయినా ఊహించి ఉండరు. అలాంటిది కేవలం ఒక్క టెస్ట్ కేడాలో మాత్రమే వీగిపోవడంకొక ఒక సారి ఆస్ట్రేలియాను ఓడించినందుకు మన ఆటగాళ్ళను అభినందించక తప్పదు.

ఆఖరి టెస్ట్ మకుటప్రాయంగా ఉన్నది. అనేక కారణాలచేత చిరస్మరణీయమైనది. మొదటి ఇన్నింగ్స్ లో మన ఆటగాళ్లు ఎదిరిపక్షం జాలరను ప్రతిఘటించలేకపోయారు. ఆస్ట్రేలియా ఆధిక్యం సాధించినది. మన జట్టు వీగిపోయే స్థితి ఏర్పడినది. అలాంటి సమయంలో హైదరాబాదు ఆటగాడు ఎమ్. ఎల్. జయసింహ బాటింగ్ ప్రారంభించాడు. పెట్టనికోటలా

ఎమ్. ఎల్. జయసింహ తన దేశాన్ని ఆపజయంనుండి కాపాడి నిలిచినాడు. ఎంతో కొంతసేపు ఆటపాగిన అయినా రోజులలోనూ బాట్ చేసినాడు.

కలకత్రాలో, అంతకు ముంద్రానులో మన లోపాలు బయటపడినవి. వారీ కంట్రాక్టర్ ఎన్నిక అయిన ఓపెనర్ గా కీర్తి ఆర్జించితే ఫంక్షనరీయ్ ఆ సూనం ఆక్రమించ తగడని రుజువు అయినది. ఆ లోపాన్ని జయసింహ తీర్చగలడు. కుందరం

సమర్థుడే అయినా ఓపెనర్ చేయలేరు. కనుక తరువాతి సావాలకుమాత్రమే తగును. కేగ్, కెన్నీ, బోల్ విడేకేం తరఫున అయినా ఆడ గలవారు.

కాలింగ్ లో నేమి, బాటింగ్ లో నేమి అణు మూత్రం అయినా సామర్థ్యం ప్రశస్తించినది. ఎస్. రామ్చంద్ ఇంతటితో టెస్టు క్రికెట్ నుంచి విరమించుకొనడం ఆయనకు, దేశానికి కూడా మంచిది.

ఫీలింగ్ లో నిరంతర వర్తకమతో మన ఆటగాళ్ళు సమచితమైన ప్రజ్ఞ అలరచను కొనడంకూడా ఆవశ్యకం.

నక్కర్సి, బీకాయ్, బోక్స్ కాలింగ్ లో నిజంగా సమర్థులు. పక్షేల సామర్థ్యం కూటింగ్ వికెట్ మీదనే అనేదికూడా కాన్ఫూర్ వివచనగా తిరిమ్మా టెస్టులలో ఆతడు ఎదిరిపక్షం ఆటగాళ్ళను నిష్టించలేక పోవడంవల స్పష్టం అయినది.

విమెనా సమర్థులు అయిన కొందరు ఆటగాళ్ళు ఆధారంగా ఆనతికాలంలో ఎన్ని కేన జట్టు మనదేశంలో తయారు కాగలవని ఆశించవచ్చు. ఇందుకు ముఖ్యంగా యువకుల మీదనే ఆధారపడవలసి ఉన్నది.

—కామరాజు.

చదరంగం

- 16 వ నమస్వకకు పరిష్కారం
- 1. రా—ను 8 అయితే; 2. మ—గు 8 హ.
 - రా X స అయితే; 2. ఏ—రా 2.
 - రా—రా ర అయితే; 2. మ—క 8.
 - రా—మ ర అయితే; 2. రా—క ర.

ఎస్. బి. వి.

(12 పేజీ వ తరువాయి)

అప్పన వచ్చి కాలిదాసుతో 'బాబుగారు ఉల్లో ఆంథా ఏ మ ను కుం టుం డా శో యిన్నారా? అని అడిగాడు. కాలిదాసు ఉల్లంతో తలపెకెలి 'ఏమనకుంటున్నారా? అని అడిగాడు. ఆతడు మనిమని నవ్వులు నవ్వుకూ "మీరమీ బతలేలివి గల వోళ్ళంటుండి, మీకు కీతం కానాబానీగా వుంటుంది అనకుంటుండార. అబ్బోయింకా కానా చెప్పకుంటుండారు లేండి" అన్నాడు.

అదివని కాలిదాసు దర్జా గా తీవిగా గర్వంగా నవ్వుకున్నాడు. అవతలివైపు గుమ్మంచాలును నిలుచుని వున్న ఆ అమ్మాయి క్షణము తనవైపు తిరుగుతున్నాడని తెలుసుకుని గబగబా యింట్లోకి పోయింది.

మర్నాడు సాయంకాలం కాలిదాసు, విస్తృతంగా తన వేసుకున్న ప్రజాతిక ననుసరించి ఉపన్యాసం మొదలు పెట్టాడు. "మనం మనదేశాన్ని గురించి తెలుసుకునే

మందు, మనం నివసిస్తున్న యీ భూమిని గురించి యితర దేశాలను గురించి తెలుసుకోవలం చాలా అవసరం. ఈ భూమి (అంటూ బల్ల మీదవున్న గ్లోబును చూపినూ, వెలక్కాయవలె గుండ్రంగావుంది. అదిగంటకు వెయ్యి మైళ్ళ వేగంతో తనచుట్టూ తాను తిరుగుతూ నూరుగ్రామీణులూ తిరుగుతున్నది."

ఇంతవరకూ కాగానే ప్రేక్షకులలో నుంచి ఒకడు 'ఓర్నాయి నో' అని ఆశ్చర్యపోయాడు. వాడిపేరు రంగన్న. ఇరవై రంజేళివాడు. ఉల్లో అందరూ అతన్ని మొండిఘటమని అంటూ వుంటారు. వాడు ఆశ్చర్యంతో కాలిదాసుతో 'అదింది బాబుగారు! భూమి ఎలక్కాయకుమల్లే ఉండి 'స్పీటు'గా దోలుతున్నదిని అంటుండారే" అన్నాడు. కాలిదాసు అతనితో "అవును. నిజం. భూమి గుండ్రంగా వుంది. వెలక్కాయ నెప్పుడూ చూశేదా?" అన్నాడు. వాడు మళ్ళీ "అదిసరే. నే నెలక్కాయను చూసినాను. అది గుండ్రంగానే ఉంటుంది అయితే ఎలక్కాయ గుండ్రంగా ఉంది

గాబట్టి భూమి గుండ్రంగా ఎందుకుండాలికి మీరట్లా నెవున్నార" అన్నాడు.

కాలిదాసు కొద్దిగా ఆశ్చర్యపోయాడు. అతనికి మళ్ళీ తనస్నే హితల మాటలు జ్ఞాపకం వచ్చాయి అతడు తిమాయించుకుని "అట్టే! కేవలం అరం అయ్యేంకుకే అలా చెప్పాను. భూమి గుండ్రంగా వుందని మన పురాణాలో కూడా వ్రాసి వుంది. 'కవితాకారం భూగోళం' అని చెప్పారు. అంటే భూమి వెలక్కాయలా వుందని అరం."

రంగన్న మళ్ళీ "అయితే మనమంజేయీ నేల వెయ్యి మైళ్ళ 'స్పీటు' తో తిరుగుతా వుందని అంటారే? ము మనకు తెలవకుండా ఎట్లా తిగుస్తా? ఒకమడిసి 'బయస్కోలో' మీద పోతావుంటే, ఆ 'స్పీటు'కే మనకు కదులుతుండట్లు తెలుసాదికదా!" అని కాస్త గర్వంగా "నేను కాన్ఫూర్ కిందట మా బావ మరిది 'బయస్కోలో' ఎక్కి తిరిగినా లేండి. మరి అట్లాంటప్పుడు భూమి కదులుతా వుంటే మనకెందుకు తెలవదా అంటు?" అని అడిగాడు.

ఆధారాలు

అక్షరము

1. కారము చివరకట్టిన పువ్వు.
4. వదలించు అధానికే వశం చేయ.

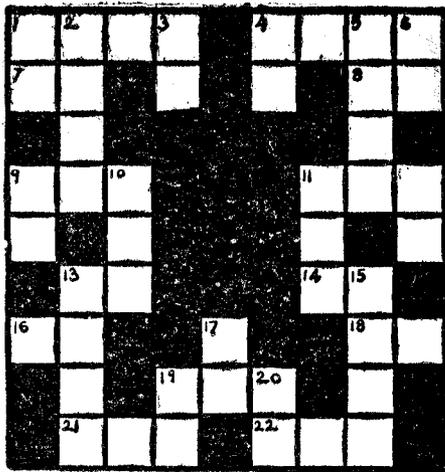
14 వ నుడికట్టుకు జవాబులు

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ప	ర	వ	రి	క	వ	ర	ము		
ప	ర	వ	రి	క	వ	ర	ము		
మ	ర		త్తు						
జ	ము		శ	క	లం				
			త్తు						
రి	అ		సం	గా	రు				
గి	త్తు		య						
			మా	ని					
త	రు	వా	త						

7. దులిరము ముగ్గు.
8. గోదావరినీటితో వంట చేయ
9. తెలము.
11. అట్టింది జరిగి నీనిమాతర
12. నూతిలో ఊట.
14. అశ్వేనీన కావ్యం కాదోయ. అది బ్రాహ్మణ రచయిత ఎవ్వడు?
16. వాకిటిలో తోట.
18. రజనీ విశోధని కవితోంది
19. తప్పించుకునే వరపు ఉంటే ఇది కలిగినా భయంలేదు.
21. ముడువలి.
22. కరికి పులుల మందలో క్రతువులు.

నిలువు

1. ఇది వెదకవుకాదు.
2. వానవరణములో ఖండించుట.
3. 21 అక్షరం తాలూకు నగం.
4. ఉత్తరీయంతో కిక్కి వచ్చుకమ్మ.
5. ఎవడైతేనేం, దేవతల క్రతువు.

6. నిరిసిన పువ్వు.
9. దువి.
11. నూతికి ఉండాలింది.
12. ఇది 8 నిలువ.
18. కుటిములాంటిదేగాని కష్టమైనది.
15. సరములు కానివారు.
17. కేల ఖరీదు.
19. బహిష్కారం.
20. గాడ పట్టణం.

ఎస్. బి. ఎస్.

కనకవరసలో కూర్చుని "ఏంరామయ్య! ఆ కాలవోడున అరకరం చేరానికొచ్చిందింటగా." అని అడిగిన బంగారయ్యను, "ఇక నవ్వుకోకవయ్య! అజిందా యిందాము" అని రామయ్య మందలించాడు.

కాలిదాసు ఆనాడు చీకటిపడినా కూడా రంగమ్మ కూ మిగతావారికీ ఆ విషయం అర్థమయ్యేట్లు వివరించాడు. అందరూ లేచి పరికి చంద్రుడు చలని వెన్నెలను భూమి మీదికి ప్రసారం చేస్తున్నాడు. రంగమ్మ గుడ్డ దులుపుకుని లేచిపోతూ "ఏండ్లో ననుకున్నా ఈ పంతులు గట్టివాణ్ణి కాబాలో!" అన్నాడు బంగారయ్యతో.

ఆ తర్వాత రోజూ పగటిపూట పిల్లలు క్రోధము మొదలైనట్లు అడుగు నేండుకు వచ్చేవారు. పగల్లో కాలిదాసుకు వారితో పరిపాడేది.

పదిరోజుల తర్వాత ఒకనాడు పిల్లలందరూ తలావోకి ఆటా అడుగుంటూ వుండగా ముగ్గురుపిల్లలు వాకిట్లో నిబడి భయం భయంగా లోపలికి తొంగిచూస్తున్నారు. కాలిదాసు వాళ్ళను గుర్తించాడు. తాని పూరికి మొదటి సారిగా వచ్చినవాడు 'కరణం గారి యిలు చూపించమ'ని అడిగితే ఎవరిదో యిలు చూపించి తన భయపాటు చూపి వచ్చిన పిల్లలువారు. కాలిదాసు వారినిచూసి

ఇప్పుకూ అందరూ పిల్లలూ ఆటలాడు కునేందుకు వొన్నావుంటే పిల్లలు ముగ్గురు రూ తన భయంవల రాలేదని అనుకున్నాడు. ఆతడు తర్వాత వారిని బుజగించి లోపలికి తీసుకుపోయి మిగిలిన పిల్లలతో చెప్పాడు. కొద్దిసేపట్లోనే వెదకుతగ్గి వారు మిగిలిన పిల్లలతో ఆహూకలం ప్రారంభించారు.

రోజులు ఉత్సాహంగా గడుస్తున్నాయి. పాంపి మళ్ళీ నిమగ్నంలో వచ్చేసింది. చంద్రుడు ఆకాశంలో తెలగా వెలిగిపోతున్నాడు. తెలని వెన్నెల పువ్వుపువ్వులా ప్రపంచమంతటా వ్యాపించింది, ఆ రాత్రి కాలిదాసు ఆ యింటి పెట్టో సన్నకాజి పందిరి కింద కుర్చీలో కూర్చుని వుండగా 'భోజనానికి రమ్మంటున్నారా!' అంటూ ప్రమీల వచ్చింది. ఆ అమ్మాయి అప్పరసలా వుంది. తెలని వెన్నెలలో మెరుపుతీగలా వుంది. కాలిదాసు, ఏదో నీనిమాలో డైలాగులు గుర్తుకు తెచ్చుకుని, ఆ అమ్మాయితో "నువ్వుదోంగవు. నా వ్యాధయం దోంగిలిం చావు. బతులుగా నీ వ్యాధయం నాకీచ్చే యియ్యి. నాకు వ్యాధయం జరుగుతుంది. లేకపోతే నేను జీవించలేను" అన్నాడు. ఆ అమ్మాయి ముందు నీనిపడి తర్వాత పక్కన వచ్చి "పిచ్చి" అంటూ పరిగె తిప్పింది.

మర్నాటి మధ్యాహ్నం ఆ అమ్మాయి కాఫీ తెచ్చి అతనికి యిమ్మా ఒక కవర అతని చేతికిచ్చింది. కాలిదాసు 'ఏమిటి?'

అని అడిగాడు. "మీనాన్న గారు మీ చేత నానాన్న గారికి వంపించిన ఉత్తరం" అని చెప్పిందా అమ్మాయి.

కాలిదాసు ఉత్తరం తీసి యిట్లా చదువు కున్నాడు. "మిత్రుడు రామయ్య ద్రయ్యకు ప్రసాదరావు వ్రాయునది. ఇక్కడ అంతా జేమం. నీ దగ్గరినుంచి కాబువచ్చి చాలా దినములే నది. ఈ సారి విశేష మేమంటే యీ పుత్తరం తెచ్చిన చిరంజీవి నానుపుత్రుడు. మొన్న నీ బి. ఎ. ప్యాస్ నిన్న నీ ఉద్యోగం సంపాదించాడు. అద్వైతకాశు గవర్న మెంటువారు మీ పూజోనే N.E.O. గా చేశారు. నీకు అడవిల పుట్టగానే రిజర్వ చేసుకున్నావు. కాబట్టి నాకు నీది వివాహ విషయమెచింతలేదు. నాకు ఎంత తెలివి గలవాడో అంత అమాయకుడు, బ్రాగ్మణిగా నూనుకో. నీవు ఉత్తరం వ్రాసినప్పుడు రాగలవాడను, ఇట్లు ప్రసాదరావు."

ఉత్తరం పూరిచేసి తలవేస్తేసరికి ప్రమీల ఆక్కడలేదు. కాలిదాసు సంకోచంతో కాఫీ తాగబోగా అతనివోరు కాలింది.

నుకోవారంరోజులో కాలిదాసు పారిటీ నించాంఅయిన బాళ్ళోనాన్న వచ్చాడు. ఇప్పు డాయన నించాంలా లేడు. లేకదూడలను సముదాయుస్తున్న గంగిగోవులావున్నాడు. అపూజో వారికి అనుకున్నట్టుగానే భోజనాల రద్దీ తగిలింది. ★